

ת"ד 375/11/19 - מדינת ישראל נגד מאיר ישראל אבאין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 375-11-19 מדינת ישראל נ' אבאין

בפני
בעניין: כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאיר ישראל אבאין

הנאשם

גזר דין

העבירה, העבר וההסדר

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בכתב אישום המייחס לה עבירות של סטייה מנתיב נסיעה (נסיבות מחמירות) בניגוד לתקנה 40 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), נהיגה בקלות ראש בניגוד לתקנה 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), גרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודת התעבורה והתנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

על-פי עובדות כתב האישום, ביום 17.7.2019 בשעה 21:00 ו/או בסמוך לכך נהג הנאשם ברכב פרטי בכביש 60, שהינו כביש דו סטרי עם נתיב לכל כיוון ללא שטח הפרדה בנוי כאשר קו קטעים מפריד בין שני הכיוונים. באותה העת, נהג מר דיסקינד הלל (להלן: "**הנפגע**") ברכב מסוג אופנוע בכיוון הנגדי לנסיעת הנאשם. מאחורי האופנוע באותו כיוון נסיעה, נהג גב' קליש צליל ברכב פרטי מתוצרת סובארו. הנאשם נהג בקלות ראש וברשלנות בכך שסטה מנתיבו שמאלה לנתיב הנגדי לכיוון נסיעתו, והתנגש באופנוע שכתוצאה מההתנגשות עף עד לעצירתו בסמוך לכביש, זאת לאחר שפגע בחזית רכב הסובארו. כתוצאה מהתאונה נחבל הנפגע חבלות של ממש כפי שפורטו בכתב האישום, וכן נגרם נזק לכלי הרכב המעורבים.

ביום 17.11.2019 הודיעה המאשימה על תיקון כתב האישום כך שבסעיף 6, שורה 6 לכתב האישום התווספו המילים "נזקק לאשפוז מיום 17.7.2019 ועד ליום 21.8.2019 (למעלה מחודש)".

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי לאחר הודאתו במיוחס לו, יבקשו הצדדים להשית על הנאשם מאסר בפועל למשך חודשיים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים בגין עבירות של תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש ונהיגה בזמן פסילה, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪. עוד הוסכם כי רכיב הפיצוי יקבע בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט וכי באשר לרכיב הפסילה תעתור המאשימה ל-24 חודשי פסילה, כאשר ההגנה תעתור ל-11 חודשים.

עמוד 1

הנאשם יליד 1988 נוהג משנת 2017 ללא עבר תעבורתי ופלילי.

טיעוני המאשימה לעונש

המאשימה ביקשה לכבד את הסדר הטיעון שסוכם בין הצדדים, להשית על הנאשם את רכיבי הענישה המוסכמים ופסילה של 24 חודשים, וכן להותיר את רכיב הפיצוי לשיקול דעתו של בית המשפט, באופן שיתן ביטוי הולם לחבלות הנפגע.

לטענת המאשימה כתוצאה מהתאונה נגרמה לנפגע חבלה של ממש ברף הגבוה. בנוסף, מדובר בנאשם שהוא נהג חדש כאשר רף הרשלנות בנסיבות העניין הינו גבוה.

אשר לרכיב הפיצוי המאשימה טענה כי הנפגע אושפז לזמן ממושך של מעל חודש ימים עם שברים רבים בגופו כאשר אף בוצעה השתלת עור במהלך אשפוזו בבית החולים. משיחה שנערכה עם עורך דינו של הנפגע עלה כי הנפגע אינו מסוגל ללכת הליכה ממושכת, אינו עולה במדרגות ומתעייף מהר, עבר ניתוחים ברגליים ובכתף ונכון למועד זה לא ידוע האם עתיד לעבור ניתוחים נוספים. הנפגע טרם חזר לעבודתו ויש לו פגיעה אורתופדית אשר הוא צפוי לקבל נכות בגינה.

המאשימה ציינה בטיעוניה כי בשיחה שנערכה עמו סירב הנפגע למסור פרטים בעניין מצבו הרפואי ומשכך נערכה שיחה עם עורך דינו.

טיעוני הנאשם לעונש

ב"כ הנאשם ביקש לכבד את ההסדר שסוכם בין הצדדים ולהסתפק בפסילה של 11 חודשים.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנהג צעיר ולא בנהג חדש וכי על אף כשלים בעבודת המשטרה, לרבות אי הגעת בוחן תנועה למקום התאונה, אי בדיקת כלי הרכב המעורבים והיעדר תיעוד נזקים, ביקש הנאשם לקחת אחריות ולהותיר את המקרה מאחוריו.

אשר לפגיעה טען ב"כ הנאשם כי המדובר בפגיעה ברף הנמוך-בינוני וכי המאשימה התייחסה לדבריו של עורך דינו של הנאשם, דבר המהווה מגבלה.

לטענת ב"כ הנאשם הינו אדם נורמטיבי וכי על אף שמדובר בותק נהיגה שאינו רב, אין הרשעות קודמות פליליות ותעבורתיות. לטענתו, הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על המיוחס לו וכי אירוע התאונה השפיע קשה על הנאשם שעזב את הישיבה בה למד. הנאשם מתנדב בקהילה בלימוד ילדים ם קשיים ובסיכון.

אשר לנסיבותיו האישיות טען ב"כ הנאשם כי הנאשם הינו תלמיד ישיבה, אב ל-3 ילדים קטינים וילד נוסף בדרך, מסייע חמותו בהסעתה לטיפול דיאליזה 3 פעמים בשבוע בבית חולים וכן מסייע רבות לאביו הנכה המצוי בקבות סיכון.

לעניין רכיב הפיצוי טען כי מבלי להקל ראש בחבלות מדובר החבלות ברף התחתון בינוני. מדובר בשברים ברגליו של הנפגע, כאשר לא נקבעה נכות והן על פי המידע שמסר עורך דינו, הוא מתקשה ללכת הרבה, אך מסוגל ללכת. לטענתו, לא נגרמה לנפגע פגיעת ראש או פגיעה שמתירה נכות של ממש והנזקים שנגרמו לו אינם בלתי הפיכים.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

גרימת חבלה של ממש עקב תאונת דרכים הינה עבירה חמורה, שבגינה קבע המחוקק כי בנוסף לכל עונש תוטל פסילה שלא תפחת מ- 3 חודשים.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") הכלל המנחה הינו שמירת ההלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוען של העבירות ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת בהם אלא גם בנסיבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ע"פ 1127/13 **עמנואל גברזניי נ' מדינת ישראל** מיום 15.1.2014).

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הוא מניעת סיכון משתמשי הדרך והגנה על שלמות הגוף של משתמשי הדרך.

ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל** עמד בית המשפט העליון על חשיבות ענישה מרתיעה בתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

וכן, ברע"פ 2564/12 **קרני נ' מדינת ישראל** מיום 24.6.2014 חיווה בית המשפט העליון דעתו כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונת דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, כדברי כב' השופט (בדימ') נאור:

"בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

בקביעת מתחם הענישה ההולם ישנם שני קריטריונים עיקריים אותם יש לבחון. הראשון, מסוכנות הנאשם הנלמדת ממידת הרשלנות שגרמה לתאונה ועברו התעבורתי. השני הוא הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנגזרת מחומרת הפגיעה שנגרמה לנפגע בתאונה.

מידת הרשלנות והמסוכנות של הנאשם

תאונת הדרכים התרחשה לאחר שהנאשם לא שמר על נסיעתו בנתיב השייך לו, סטה לנתיב הנגדי ופגע באופנוע שהגיע ממול. הנאשם כשל בנהיגתו בכך שסטה עם רכבו לנתיב הנגדי המיועד לנסיעת כלי רכבי המגיעים ממול לכיוון נסיעתו. לא יוחסו לנאשם עבירות נוספות כגון נהיגה במהירות בלתי סבירה או עיסוק בפעולות אחרות המסיחות את הדעת מהנהיגה.

לפיכך, אני קובעת כי מידת רשלנותו של הנאשם במקרה זה ובנסיבותיו הינה ברף הבינוני.

אין לחובת הנאשם עבר תעבורתי אולם מדובר בנאשם בעל ותק נהיגה קצר של כ-3 שנים. משכך אני סבורה כי מסוכנותו של הנאשם כלפי משתמשי הדרך אינה גבוהה.

הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור

הפגיעה באינטרס הציבורי והשמירה על שלום הציבור הינה נגזרת של תוצאות התאונה וחומרת הפגיעה במעורבים בה. תוצאותיה של התאונה אינן קלות כלל ועיקר. על-פי עובדות כתב האישום נגרמו לרוכב האופנוע שנפגע בתאונה שברים, פצע עמוק בירך ימין, קרע בברך ימין, קרעים נוספים, פציעות וחבלות עצם. הנפגע נזקק לאשפוז במחלקת פלסטיקה לשם הטריה ושתל עור והוא אושפז בבית החולים במשך למעלה מחודש ימים. גם יתר המעורבים בתאונה נזקקו לטיפול רפואי. אמנם הנפגע לא סיפר בעצמו על הנזק שנגרם לו כתוצאה מהתאונה, עם זאת עובדות כתב האישום מלמדות על פציעות משמעותיות.

תוצאותיה של תאונת הדרכים, לרבות פגיעתו של נחבל בתאונה מהוות שיקול נכבד בקביעת הענישה. יחד עם זאת יודגש כי שיקול זה אינו עומד לבדו והוא חלק ממכלול של שיקולים וגורמים נוספים שעל בית המשפט לשקול בעת גזירת דינו של הנאשם.

מדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים

בת"ד 9895-12-17 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר יעקובסון** מיום 5.2.2020 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו, בעבירות של נהיגה רשלנית, התנהגות הגורמת נזק, גרימת תאונה דרכים בה נחבל אדם חבלות של ממש, חוסר שליטה ברכב וסטייה מנתיב נסיעה. בעת שנסע ברכבו איבד הנאשם שליטה על הרכב, חצה שטח הפרדה בנוי והתנגש ברכבו של הנפגע שנסע בנתיב הנגדי. כתוצאה מהתאונה נחבל הנפגע חבלות של ממש ובהן שברים בצלעות, שבר בדיאפזזה והוא הובהל לבית החולים במצב קשה כשהוא מורדם ומונשם. הנפגע נזקק לסדרת ניתוחים לקיבוע השברים ולשיקום נשימתי ונוירולוגי. גם הנאשם נחבל ושני כלי רכב ניזוקו. בית משפט קמא השית על הנאשם מאסר על תנאי, פסילה של 11 חודשים, פסילה על תנאי, צו של"צ, צו מבחן, פיצוי בסך 2,000 ₪ לנפגע וקנס בסך 500 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור שהגישה המאשימה על קולת העונש וקבע כי בית משפט קמא התמקד בעיקר בנסיבות האישיות של הנאשם ופחות בשיקולים הקשורים באינטרס הציבורי, בחומרת העבירה ובתוצאותיה הקשות. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים, פסילה של 30 חודשים כאשר יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.

בעפ"ת(חי') 41868-02-13 **אקלר נ' מדינת ישראל** מיום 24.7.13 נדון ערעור על עונשו של נאשם שהורשע בסטייה מנתיב נסיעה, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, נהיגה רשלנית ובהתנהגות שגרמה לנזק ולחבלה של ממש. מדובר

בנאשם צעיר בעל נסיבות חיים לא פשוטות ועבר לא מכביד שאיבד שליטה על הרכב וגרם לפציעותיהם של כמה מהמעורבים בתאונה וכן לו עצמו. חלק מהפצועים טופלו גם באופן כירורגי.

תחילה נדון הנאשם נדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, 48 חודשי פסילה בפועל, 10 חודשי פסילה על תנאי, וקנס בסך 1,500 ₪.

ערעור הנאשם על חומרת העונש התקבל ונקבע כי על אף רשלנותו הבלתי מבוטלת של המערער חרגה הענישה ממתחם הסבירות. עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות בוטל ועונש הפסילה בפועל הופחת ל- 18 חודשים. יתר רכיבי העונש נותרו ללא שינוי.

בפ"ל 4427-06-17 **מדינת ישראל נ' ישראלי** מיום 20.2.2019 הורשעה הנאשמת, בהתאם להודאתה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סטייה מנתיב נסיעה, נהיגה בקלות ראש, גרימת נזק וחבלה של ממש. הנאשמת סטתה עם הרכב לנתיב הימני בכיוון נסיעתה בו נסע רוכב אופנוע ופגעה בו. רוכב האופנוע נחבל חבלת ראש קשה, נגרם לו דימום מוחי, שברים בעצמות הפנים, שבר ברגל והוא הובהל לבית החולים כשהוא מורדם ומונשם, עבר ניתוחים רבים ונגרם לו שיתוק בעיניים. במסגרת הסדר הטיעון הוטלו על הנאשם מאסר של 6 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, פסילה, מאסר על תנאי וקנס. נוסף למאסר המוסכם השית בית המשפט על הנאשמת מאסר על תנאי של 3 חודשים, פסילה למשך 20 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,200 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעור הנאשמת על חומרת העונש כך שמתקופת הפסילה תנוכה הפסילה המנהלית בה הייתה נתונה.

מהמקובץ עולה, כי מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין פסילה של 3 חודשים ברף התחתון כשהרשלנות נמוכה והפגיעה אינה קשה ועד לפסילה ממושכת של מספר שנים ויכול לכלול גם עונש של מאסר על תנאי או מאסר בפועל של מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות או מאחורי סורג וברח ברף העליון כאשר הרשלנות גבוהה והפגיעות חמורות וכאשר נלוות גם עבירות נוספות.

מיקום הנאשם במתחם הענישה

מצאתי למקם את הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה וזאת נוכח מידת הרשלנות של הנאשם, מסוכנתו ותוצאותיה של התאונה.

לאור האמור מצאתי כי ההסדר שהוסכם בין הצדדים עומד במתחם הענישה ההולם וכי יש לכבדו.

בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם והעדור עבר תעבורתי, בשים לב לוותק הנהיגה הקצר של הנאשם, מידת רשלנותו ופגיעותיו של הנפגע, וכן בהתחשב ביתר רכיבי הענישה המוסכמים, מצאתי להשית על הנאשם פסילה של 18 חודשים בניכוי הפסילה המנהלית אותה ריצה.

לא מצאתי להימנע מהטלת פיצוי לנפגע המהווה רכיב ענישה מקובל בעבירות בהן הורשע הנאשם. פיצוי זה אינו לשם פיצוי על הנזקים מהם סבל הנפגע אלא כדי להוות רכיב ענישה המבטא את הפסול במעשיו של הנאשם ותוצאותיהם. גובה הפיצוי נקבע בהתחשב גם בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

לחומרה התחשבתי בחומרת העבירות והסיכון העולה מהן ובתוצאותיה של התאונה ופגיעותיו של הנפגע.

לקולה התחשבת בכך שהנאשם הודה במיוחס לה וחסך זמן שיפוטי, בהעדר עבר תעבורתי ובנסיבותיו האישיות.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך חודשיים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. על הנאשם להתייצב ביום 3.1.21 עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

2. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על עבירות של תאונת דרכים שגרמה לחבלה של ממש ונהיגה בזמן פסילה.

3. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים בניכוי הפסילה המנהלית בת חודשיים אותה ריצה.

הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 3.1.21.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

5. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, החל מיום 1.3.21.

6. תשלום פיצוי לנפגע בסך 4,000 ש"ח, אשר ישולם לו באמצעות מזכירות בית המשפט ב-5 תשלומים חודשיים החל יום 3.1.21.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' חשוון תשפ"א, 20 אוקטובר 2020, בנוכחות הצדדים.